

En samtaleguide om vold

Indled samtalen – spørg ind til generel trivsel

Mange, som jeg møder i mit arbejde, har problemer i familien/med mennesker, som de er tætte på. Nogle gange kan de også opleve at blive behandlet dårligt. Ikke alle ved, at de kan snakke med mig om det, så derfor er jeg begyndt at spørge ind til det. Hvordan går det hjemme hos dig?

Når jeg undersøger dig, kan jeg ikke finde nogen oplagt forklaring på, at du har (fx ondt i maven). Kan der være en anden årsag til, at du har (fx ondt i maven)?

Jeg bliver bekymret, når jeg ser denne skade/hører om din trivsel. Kan det hænge sammen med, at der foregår noget i dit liv, der ikke er godt for dig?

Udfold erfaringerne – undgå ordet vold og spørg til konkrete handlinger

- Har du nogensinde været utryk i dit eget hjem? Eller bange for din partner eller andre?
  - Bliver du nogen gange ydmyget eller kaldt nedværdigende ting af din partner eller andre?
  - Bliver du nogen gange forhindret i at gøre ting eller se venner eller familie?
  - Er du nogensinde blevet skubbet, slået, sparket, trukket i håret eller fx fået taget kvælertag?
  - Har du oplevet, at din samlever har svært ved at styre sit temperament og bliver opfarende?
  - Har du oplevet at blive presset eller tvunget til noget seksuelt, som du ikke har haft lyst til?
  - Oplever du, at din partner eller andre kaster med ting eller ødelægger genstande, som er værdifulde for dig?
  - Er du bekymret for dine (eventuelle børns, forældres, kæledyrs etc.) sikkerhed?
-

Afrund samtalen – spørg til, hvordan de har det nu

Anerkend borgerens fortælling i samtalen og sæt fokus på borgerens intentioner, færdigheder og håb ved at beskrive, hvad de har været i stand til. Godt gået, at du alligevel kom i dag/passet dit arbejde/ taler med en veninde. Jeg forestiller mig, at det er vigtige ting for dig at holde fast i, og at du kan noget med at ”holde fast” i det, der er vigtigt for dig.

Anerkend borgerens reaktioner som normale og fokusér på voldshandlingerne som unormale. Jeg kan godt forstå, at det påvirker dig. Jeg kender flere, som har prøvet noget af det samme/står i samme situation, og de fortæller om de samme reaktioner og konsekvenser, som du gør. Du reagerer helt naturligt på meget unaturlige handlinger, for alle har jo brug for at kunne være tryk i deres tætte relationer.

Fortæl borgeren, hvordan du kan hjælpe.

Aftal fx en opfølgende samtale og henvis videre til ambulante rådgivninger. Ved livstruende vold og frygt for drab skal du henvise til politi og kvindekrisecentre/mandekrisecentre. Tilbyd eventuelt, at du henvender dig til organisationen eller myndigheden sammen med borgeren, hvis det er muligt. Aftal eventuelt, hvordan borgeren kan kontaktes, hvis hun/han ikke dukker op til en aftale.